

การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินหลักสูตรมหับัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา
ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

กึ่งกนก เพชรสังข์*

บทคัดย่อ

โครงการงานวิจัยจากงานประจำ (R2R) เรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินหลักสูตรมหับัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้สำเร็จการศึกษา การวิจัยนี้ใช้วิธีประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิจากการประเมินหลักสูตรมหับัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 โดยเป็นข้อมูลจากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษาตามที่ปรากฏในรายงานการประชุม คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 1 – 3 และข้อมูลจากการสำรวจผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมหับัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ผลการศึกษาพบว่าความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิสอดคล้องกับศิษย์เก่าผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความคาดหวังให้หลักสูตรฯ ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีจริยปรัชญา และทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมด้วยจริยปรัชญา

คำสำคัญ: จริยศาสตร์ศึกษา การประเมินหลักสูตร กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ
อุดมศึกษาแห่งชาติ

Abstract

This R2R project aimed to compile and analyze data from the assessments of the MA program in Ethical Studies (Revised in 1999) by experts and graduates. In this research, secondary data of the assessments of the MA program in Ethical Studies (Revised in 1999) were compiled and analyzed. The data comprised the views of experts sitting in the commission to develop the MA program in Ethical Studies. The data were recorded in the minutes of the 1-3 meetings among the members of the commission. The secondary data also comprised views of graduates from the MA program in Ethical Studies. Findings showed the congruent views of experts and graduates in that both expected the program to develop in learners knowledge of concepts and theories in moral philosophy, and skills and abilities to analyze moral issues with moral philosophy.

Keywords: Ethical Studies, Program Evaluation, Thailand Qualifications
Framework for Higher Education

*นักวิชาการศึกษา ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เริ่มเปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 เริ่มแรกปริญญาของหลักสูตรมีชื่อว่า “อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจริยศาสตร์ศึกษา” ต่อมาในปี พ.ศ. 2542 มีการปรับปรุงหลักสูตรฯ และได้เปลี่ยนชื่อปริญญาเป็น “ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจริยศาสตร์ศึกษา” หลังจากนั้น ในระหว่างปี พ.ศ.2553-2554 หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 นี้ได้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อปรับปรุงหลักสูตรฯ ให้เข้ากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา โดย มคอ.2 ของหลักสูตรฯ ได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยแล้ว เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2555

ในกระบวนการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงหลักสูตรฯ พบว่าได้มาซึ่งข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งจากการประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 ข้อมูลการประเมินหลักสูตรฯ ดังกล่าวได้มาจากผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งร่วมอยู่ในคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจริยศาสตร์ศึกษา และได้มาจากการสำรวจทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 ผู้วิจัยเป็นนักวิชาการศึกษา โดยรับผิดชอบงานในส่วนของหลักสูตรจริยศาสตร์ศึกษา ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และมีส่วนร่วมดำเนินงานในระหว่างการปรับปรุงหลักสูตรฯ เพื่อให้เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยเล็งเห็นว่าข้อมูลที่ได้จากการประเมินเหล่านี้จะเป็นประโยชน์ต่อไปในอนาคต เนื่องจาก ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และ ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2552 ต่างก็ระบุถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

ในประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ระบุว่ากระทรวงศึกษาธิการเห็นสมควรให้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติขึ้น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษา และเพื่อเป็นการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขา/สาขาวิชา รวมทั้งเพื่อใช้เป็นหลักในการจัดทำมาตรฐานด้านต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษามุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในการผลิตบัณฑิตได้อย่างมีคุณภาพ ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา มาตรา 47 กำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก

เป้าหมายอย่างหนึ่งเป็นไปเพื่อให้มีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง ตามที่ระบุในข้อ 8. ใน ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

พ.ศ. 2552 ได้ว่า “ให้สถาบันอุดมศึกษาจัดให้มีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี” สอดคล้องกับข้อ 6.6 ใน ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษา เรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 ที่ระบุให้มีการประเมินหลักสูตรเพื่อพัฒนาอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี

กอรปกับคณะฯ และมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้พนักงานและเจ้าหน้าที่ทำการวิจัยจากงานประจำ (R2R) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงดำริที่จะทำวิจัยจากงานประจำ โดยประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลจากการประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 แม้ว่าข้อมูลดังกล่าวจะเกี่ยวกับหลักสูตรฉบับเดิม แต่หลักสูตรฉบับปรับปรุงใหม่ก็พัฒนามาจากหลักสูตรฉบับเดิม และปรับปรุงโดยอาศัยข้อมูลจากการประเมินดังกล่าวเป็นส่วนประกอบ ถ้าได้ประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ก็จะมีไว้ใช้เป็นฐานข้อมูลสำหรับอ้างอิงและสามารถนำมาใช้ประกอบการพิจารณาในโอกาสการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรฯ ครั้งต่อ ๆ ไปตามที่กำหนดในประกาศของกระทรวงศึกษาธิการทั้งสองเรื่องข้างต้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประมวลข้อมูลการประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้สำเร็จการศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยจากงานประจำ การศึกษาใช้วิธีประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลทุติยภูมิจากการประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 โดยเป็นข้อมูลจากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษาตามที่ปรากฏในรายงานการประชุม คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษาครั้งที่ 1 – 3 และข้อมูลจากการสำรวจผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิจากความเห็นต่อหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 ของผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ซึ่งปรากฏในบันทึกการประชุมคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษาในปี พ.ศ.2554 ข้อมูลในส่วนนี้จะเลือกเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ

ตัวเนื้อหาสาระของหลักสูตรฯ ไม่รวมข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาหรือกฎระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล (เช่น จำนวนหน่วยกิต) และข้อมูลจากการประเมินหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขา จริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 จากการสำรวจทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร มหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา การสำรวจดังกล่าวจัดทำในปี พ.ศ.2554

นิยามศัพท์

ข้อมูลการประเมินหลักสูตร คือ ข้อมูลจากจากความเห็นต่อหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขา จริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 ของผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษาตามที่ปรากฏในรายงานการประชุม คณะกรรมการ พัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษาครั้งที่ 1 - 3 และข้อมูลจากการสำรวจ ทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา

การประมวลข้อมูล คือ การรวบรวมข้อมูลการประเมินหลักสูตรจากแหล่งที่แตกต่างไว้ด้วยกัน ได้แก่ ข้อมูลจากจากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา และข้อมูลจากการสำรวจทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรฯ

การวิเคราะห์ข้อมูล คือ การนำข้อมูลจากจากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมาจำแนกตามความ สอดคล้องและแตกต่าง รวมถึงการนำข้อมูลจากการสำรวจทัศนะของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรฯ มาคำนวณด้วยค่าสถิติ

ผลการวิจัย

ความเห็นผู้ทรงคุณวุฒิต่อหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 เนื้อหาส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจากความเห็นต่อหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 ของผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตร มหาบัณฑิตตามที่บันทึกไว้ในรายงานการประชุม คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษาครั้งที่ 1 - 3 ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์และจำแนกข้อมูลความเห็นตาม ความสอดคล้องและแตกต่างกันของความเห็น ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าส่วนใหญ่ผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นสอดคล้องกัน ความเห็นที่แตกต่างมีเพียงเล็กน้อย รายละเอียดของความเห็นใน 2 ส่วน มีดังนี้

ความเห็นที่สอดคล้อง

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นที่สอดคล้องกันหลายประเด็นได้แก่

ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะโดยรวมของหลักสูตร

- หลักสูตรฯ มีลักษณะชัดเจนที่ชัดเจน โครงสร้างหลักสูตรมีลักษณะกว้างเกินไป รายวิชาบังคับและรายเลือกขาดความสัมพันธ์เชื่อมโยงที่ชัดเจนและขาดทิศทาง ทำให้ผู้เรียน

ยากลำบากในการพัฒนาความเชี่ยวชาญในการประยุกต์วิธีคิดและวิธีวิเคราะห์ทางจริยศาสตร์เพื่อวิเคราะห์ประเด็นปัญหาของมนุษย์และสังคม โดยอาศัยการสนับสนุนจากความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และจุดยืนที่ไม่ชัดเจนยังทำให้ไม่สามารถกำหนดทิศทางและพัฒนาให้วิทยานิพนธ์มีลักษณะเฉพาะของสาขาวิชานี้ได้

- ควรแยกให้ชัดเจนระหว่าง “จริยศาสตร์ศึกษา” กับ “จริยศึกษา” มีการเสนอว่าควรตัดองค์ประกอบเรื่อง “จริยศึกษา” ออก เนื่องจากส่วนใหญ่ในปัจจุบัน สาขาวิชานี้อยู่ในความรับผิดชอบของศึกษาศาสตร์ ถ้าจะสอนสาขานี้ ต้องร่างหลักสูตรใหม่ให้ออกไปในทางศึกษาศาสตร์

ความเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างและวัตถุประสงค์

- โครงสร้างหลักสูตรควรปรับให้มีจุดยืนชัดเจน นั่นคือ ควรปรับวัตถุประสงค์หลักสูตรโดยระบุให้ชัดเจนว่าเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้และความเชี่ยวชาญในปรัชญาสาขาวิชาจริยศาสตร์ และเพื่อให้มีความรู้ทางด้านทฤษฎี สามารถนำปัญหาทางด้านจริยธรรมของมนุษย์ในสังคมมาวิเคราะห์และแก้ปัญหาด้วยสาขาวิชาจริยศาสตร์ได้ ถ้าปรับเช่นนี้ วัตถุประสงค์หลักสูตรจะเป็นไปเพื่อผลิตนักวิชาการด้านจริยศาสตร์ที่สามารถบูรณาการกับศาสตร์อื่น ๆ เพื่อให้วัตถุประสงค์เหล่านี้ชัดเจนควรระบุขอบเขตของจริยศาสตร์ และระบุสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องที่สามารถช่วยสนับสนุนการนำจริยศาสตร์มาประยุกต์ใช้

ความเห็นเกี่ยวกับลักษณะรายวิชา

- รายวิชาต่างๆ ควรกำหนดให้สอดคล้องวัตถุประสงค์ข้างต้น ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอ 2 แนวทาง ได้แก่ แนวทางการกำหนดกลุ่มรายวิชา 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรายวิชาจริยศาสตร์และสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับกลุ่มรายวิชาสำหรับพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการ แนวทางที่สองคือการกำหนดให้มีส่วนของรายวิชาที่เป็นสาขาวิชาพื้นฐานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อเข้าใจสาขาวิชาจริยศาสตร์อย่างแท้จริง และมีโปรแกรมย่อยเพื่อให้สามารถประยุกต์สาขาวิชาจริยศาสตร์ในบริบทต่างๆ ได้

- รายวิชาเหล่านี้ไม่ควรเป็นรายวิชาแบบ “บูรณาการ” แต่ควรมีลักษณะสะท้อนสาขาวิชาจริงๆ ควรมีจุดเน้นเพื่อให้ผู้เรียนเห็นวิธีการศึกษาในสาขานั้น โดยไม่สับสนปนเปื้อนกับสาขาวิชาอื่น ๆ ควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจกรอบแนวคิดและเครื่องมือของสาขาวิชา ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มหนึ่งเห็นว่ารายวิชาที่เป็นสาขาวิชาพื้นฐานควรครอบคลุมถึงปรัชญา จริยศาสตร์ ศาสนา จิตวิทยา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ขณะที่ผู้เชี่ยวชาญอีกกลุ่มหนึ่งเห็นว่าควรครอบคลุมถึงปรัชญา จริยศาสตร์ ศาสนา และพฤติกรรมศาสตร์

- ควรมีส่วนของการจัดกลุ่มรายวิชาหรือโปรแกรมย่อยเพื่อพัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของผู้เรียน ตัวอย่างความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น ความเชี่ยวชาญในการศึกษาวิจัยประเด็นจริยธรรมเกี่ยวกับวิชาชีพเฉพาะ โดยต้องแยกเป็นวิชาชีพอย่างชัดเจนเนื่องจากแต่ละวิชาชีพมีธรรมชาติต่างกัน (เช่น วิศวกร ธุรกิจ ฯลฯ) หรือ ความเชี่ยวชาญในการศึกษาวิจัยประเด็นจริยธรรมในสังคมชนบท ซึ่งต้องแยกต่างหากจากการศึกษาวิจัยประเด็นจริยธรรมในสังคมเมือง เนื่องจากสังคมสองแบบนี้มีธรรมชาติแตกต่างกัน

• ในส่วนของกลุ่มรายวิชาหรือโปรแกรมย่อยที่พัฒนาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านนั้น ต้องระบุรายวิชาหลักที่จำเป็น และต้องมีกลุ่มรายวิชาเลือกรองรับ เช่น ถ้ามีโปรแกรมย่อยด้านการศึกษาวิจัย ประเด็นจริยธรรมในสังคมชนบท ก็จะต้องมีรายวิชาที่ผู้เลือกโปรแกรมนี้ต้องเรียน เช่น สังคมวิทยา ชนบท และต้องจัดชุดรายวิชาเลือกอื่นๆ เพื่อรองรับ ถ้ามีโปรแกรมย่อยด้านการศึกษาวิจัยประเด็นจริยธรรมในสังคมเมือง ก็ต้องจัดรายวิชาที่ต้องเรียนที่ต่างออกไป เช่น สังคมวิทยาสังคมเมือง และจัดกลุ่มรายวิชาเลือกอีกชุดหนึ่งเพื่อรองรับ หรือถ้ามีโปรแกรมย่อยด้านการศึกษาวิจัยประเด็นจริยธรรมวิชาชีพ ก็ต้องเรียนปรัชญาสาขาจริยศาสตร์วิชาชีพทั่วไปเป็นพื้นฐาน และต้องมีรายวิชาเลือกที่เป็นจริยศาสตร์วิชาชีพเฉพาะหรือจริยศาสตร์ประยุกต์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น จริยศาสตร์การแพทย์ จริยศาสตร์ธุรกิจ จริยศาสตร์วิศวกรรม จริยศาสตร์สิ่งแวดล้อม

• ควรระบุให้ชัดในประมวลการสอนว่าจะเป็นการเรียนการสอนในรูปแบบมุ่งการวิจัย (research oriented) นั่นคือ มีการบรรยายเพียงเล็กน้อย เน้นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์กรณีศึกษาต่างๆ หรือการศึกษาเพื่อทำภาคินพนธ์ โดยเน้นหัวข้อที่ผู้เรียนมีความสนใจ การศึกษาดังกล่าวจะครอบคลุมถึงการค้นคว้าข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การทบทวนแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัย อาจจะมีทัศนศึกษาร่วมอยู่ด้วย ขณะเดียวกัน ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านเสนอว่าควรพิจารณาเปิด แผน ข โดยให้ผู้เรียนเลือกรายวิชาและทำโครงการเกี่ยวกับวิชาชีพของตนโดยตรง

ความเห็นเกี่ยวกับนโยบายรับผู้เข้าศึกษาต่อ

• ควรมีนโยบายการรับเข้าศึกษาต่อที่มุ่งรับผู้ที่เรียนจบจากสาขาวิชาอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสายวิทยาศาสตร์ และสายวิชาชีพ เพื่อให้สามารถศึกษาวิจัยประเด็นจริยธรรมในบริบทของวิทยาศาสตร์หรือวิชาชีพที่ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ดีอยู่แล้ว โดยอาศัยทักษะและความรู้ด้านจริยศาสตร์ที่หลักสูตรฯ จะสอน

ความเห็นที่แตกต่าง

ความเห็นที่แตกต่างระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิมีเพียง 2 ประเด็นได้แก่

การแยกมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์/พฤติกรรมศาสตร์

• ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนหนึ่งให้ความสำคัญกับสังคมศาสตร์/พฤติกรรมศาสตร์ โดยเสนอแนะให้ปรับวิชาวาระเบียบวิธีวิจัยให้เป็น “ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์” อย่างไรก็ตาม ผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายมนุษยศาสตร์เห็นว่าควรแยกแยะให้ชัดเจนเพื่อรักษาเอกลักษณ์ของสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายจริยศาสตร์เป็นปรัชญาสาขาหนึ่ง และสาขาวิชาปรัชญาจัดอยู่ในมนุษยศาสตร์ ดังนั้น ผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายนี้จึงระบุว่าในส่วนของการทำงานนิพนธ์ แม้จะมีการเรียนรายวิชาของสังคมศาสตร์/พฤติกรรมศาสตร์ร่วมอยู่ด้วย แต่ในที่สุดวิทยานิพนธ์ต้องรักษาเอกลักษณ์ของมนุษยศาสตร์ไว้ ไม่ควรให้นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์แบบสังคมศาสตร์/พฤติกรรมศาสตร์

ความหมายของ “พฤติกรรมศาสตร์”

• ผู้ทรงคุณวุฒิส่วนหนึ่งที่สนับสนุนให้ใช้วิธีการแบบพฤติกรรมศาสตร์เห็นว่าพฤติกรรมศาสตร์มีความหมายชัดเจน ขณะที่ผู้ทรงคุณวุฒิอีกส่วนหนึ่งชี้ว่าคำว่า “พฤติกรรมศาสตร์” มีความไม่ชัดเจน

ขึ้นกับสำนักของนักวิชาการ คำนี้อาจมีความหมายโน้มเอียงทางจิตวิทยาก็ได้ หรือโน้มเอียงทางสังคมวิทยาก็ได้ ดังนั้น ควรเลียงคำนี้และระบุสาขาวิชาตรงๆ แทน

ข้อมูลการสำรวจทัศนคติของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา หลักสูตรจริยศาสตร์ศึกษาดำเนินการสำรวจข้อมูลมหาบัณฑิตเพื่อประกอบการปรับปรุงหลักสูตรให้เข้ากับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 โดยแจกแบบสอบถามไปยังศิษย์เก่าที่มีที่อยู่เป็นปัจจุบันจำนวน 55 ชุด และได้รับกลับคืนมา 20 ชุด ผลการประมวลข้อมูลนำเสนอเป็นส่วนตัว ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 การศึกษาในหลักสูตร

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ลำดับ	ประเด็น	จำนวน (คน)
1	เพศ	
	เพศชาย	14
	เพศหญิง	7
2	อายุ	
	2.1 ต่ำกว่า 30	1
	2.2 30-40	13
	2.3 40 ขึ้นไป	7
3	สมัครเข้าศึกษา	
	3.1 รอบแรก	14
	3.2 รอบสอง	8
4	ขณะเข้าศึกษาท่านมีงานทำอยู่ก่อนใช่หรือไม่	
	4.1 ไม่ใช่	12
	4.2 ใช่	9
5	จบการศึกษาจากหลักสูตรจริยศาสตร์ศึกษาปีพ.ศ.	
	5.1 2540-2542	2
	5.2 2543-2545	6
	5.3 2546-2548	10
	5.4 2549-2551	2
	5.5 2552-2554	1

วารสารวิทยบริการ
ปีที่ ๒๔ ฉบับที่ ๑ มกราคม-มีนาคม ๒๕๕๖

การประมวลและวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินฯ
กิ่งกนก เพชรสังข์

ลำดับ	ประเด็น	จำนวน (คน)
6	อาชีพภายใน 2 ปี หลังจบการศึกษาจากหลักสูตรจริยศาสตร์ศึกษา	
	6.1 มี	15
	6.2 ไม่มี	6
7	อาชีพปัจจุบัน	
	7.1 ส่วนตัว	2
	7.2 รับราชการ	7
	7.3 อิสระ	-
	7.4 อาจารย์มหาวิทยาลัย	9
	7.5 อื่น ๆ	1

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (14 คน) มีอายุอยู่ในช่วง 30-40 ปี (13 คน) สมัครเข้าศึกษาในรอบแรก (14 คน) ไม่ได้มีงานทำอยู่ก่อนที่จะเข้าศึกษา (12 คน) จบการศึกษาระหว่างปี 2546-2548 (10 คน) มีอาชีพภายใน 2 ปีหลังจบหลักสูตร (15 คน) เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัย (9 คน) หรือรับราชการ (7 คน)

ส่วนที่ 2 การศึกษาในหลักสูตร

ส่วนนี้เป็นข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้

- 2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษา
- 2.2 ความรู้ความสามารถที่คาดหวังจากการเรียนจริยศาสตร์ศึกษา
- 2.3 ความรู้ความสามารถทางวิชาการที่ได้รับจากการเรียนจริยศาสตร์ศึกษา
- 2.4 ทักษะที่ได้รับจากการเรียนจริยศาสตร์ศึกษา
- 2.5 ทศนคติที่ได้รับจากการเรียนจริยศาสตร์ศึกษา

เกณฑ์การกำหนดระดับคะแนนเป็นดังนี้

4.34 - 5.00 = มากที่สุด

3.97 - 4.33 = มาก

3.23 - 3.96 = ปานกลาง

2.86 - 3.22 = น้อย

1.00 - 2.85 = น้อยที่สุด

2.1 ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษา

ลำดับ	ประเด็น	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD
1	ข้อมูลการประชาสัมพันธ์หลักสูตรจรรยาบรรณศึกษาศาสตร์ศึกษา	น้อย	3.05	1.12
2	ความเป็นที่รู้จักของมหาวิทยาลัยมหิดล	ปานกลาง	3.95	1.16
3	ความเป็นที่รู้จักของหลักสูตรจรรยาบรรณศึกษาศาสตร์ศึกษา	น้อยที่สุด	2.76	0.89
4	ความเป็นที่รู้จักของอาจารย์ในหลักสูตรฯ	น้อยที่สุด	2.62	0.80
5	ความเป็นที่รู้จักของมหาบัณฑิตที่เรียนจบจากหลักสูตรฯ	น้อยที่สุด	2.52	0.81
6	ความสะดวกในการเดินทางมาศึกษา	ปานกลาง	3.33	0.97
7	ความพร้อมของห้องสมุดและฐานข้อมูลสำหรับการค้นคว้า	ปานกลาง	3.52	0.81
8	ความพร้อมของเทคโนโลยีสนับสนุนการศึกษา เช่น คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต	ปานกลาง	3.38	1.20
9	ความเหมาะสมของค่าใช้จ่ายในการศึกษา	ปานกลาง	3.48	0.75
10	โอกาสในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา	น้อย	2.90	0.77
11	ความสอดคล้องกับความสนใจส่วนตัว	มาก	4.10	0.89
12	การนำไปใช้กับงานที่มีอยู่	ปานกลาง	3.57	0.93

ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษา 3 อันดับแรก ได้แก่ ความสอดคล้องกับความสนใจส่วนตัว (ค่าเฉลี่ย 4.10) ความเป็นที่รู้จักของมหาวิทยาลัยมหิดล (ค่าเฉลี่ย 3.95) และการนำไปใช้กับงานที่มีอยู่ (ค่าเฉลี่ย 3.57)

2.2 ความรู้ความสามารถที่คาดหวังจากการเรียนจรรยาบรรณศึกษาศาสตร์ศึกษา

ลำดับ	ประเด็น	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD
1	ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีด้านการสอนจรรยาบรรณ	ปานกลาง	3.95	0.74
2	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนจรรยาบรรณ	ปานกลาง	3.81	0.87
3	ทักษะความสามารถในการจัดการเรียนการสอนจรรยาบรรณ	ปานกลาง	3.43	1.12
4	ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางจรรยาบรรณ/จรรยาบรรณศึกษา	มาก	4.00	0.77
5	ทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจรรยาบรรณแบบจรรยาบรรณ/จรรยาบรรณศึกษา	มาก	4.05	0.80
6	ความรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณในศาสนาต่าง ๆ	ปานกลาง	3.62	0.74
7	ทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจรรยาบรรณจากมุมมองของศาสนาต่าง ๆ	ปานกลาง	3.57	0.68

ลำดับ	ประเด็น	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD
8.	ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ (เช่น สังคมวิทยา มานุษยวิทยา จิตวิทยาสังคม)	ปานกลาง	3.67	0.66
9	ทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรม แบบสังคมศาสตร์ (เช่น สังคมวิทยา มานุษยวิทยา จิตวิทยาสังคม)	ปานกลาง	3.62	0.74
10	ความรู้เกี่ยวกับประเด็น ปัญหาจริยธรรมใหม่ๆ ในโลก	ปานกลาง	3.81	0.87
11	ความรู้เกี่ยวกับประเด็น ปัญหาจริยธรรมใหม่ๆ ในสังคมไทย	ปานกลาง	3.67	1.20
12	ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ	ปานกลาง	3.43	0.68
13	ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ	ปานกลาง	3.86	0.79
14	ทักษะการประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ	ปานกลาง	3.38	0.67
15	ทักษะการประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ	ปานกลาง	3.86	0.79

ความรู้ความสามารถที่คาดหวังจากการเรียนจริยศาสตร์ศึกษา 3 อันดับแรก ได้แก่ ทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ ประเด็นจริยธรรมแบบจริยศาสตร์ จริยปรัชญา (ค่าเฉลี่ย 4.05) ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางจริยศาสตร์ จริยปรัชญา (ค่าเฉลี่ย 4.00) และความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีด้านการสอนจริยธรรม (ค่าเฉลี่ย 3.95)

2.3 ความรู้ความสามารถทางวิชาการที่ได้รับจากการเรียนจริยศาสตร์ศึกษา

ลำดับ	ประเด็น	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD
1	ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีด้านการสอนจริยธรรม	ปานกลาง	3.76	0.54
2	ความรู้เกี่ยวกับวิธีการสอนจริยธรรม	ปานกลาง	3.43	0.68
3	ทักษะความสามารถในการจัดการเรียนการสอนจริยธรรม	ปานกลาง	3.38	0.59
4	ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางจริยศาสตร์ จริยปรัชญา	ปานกลาง	3.95	0.50
5	ทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรม แบบจริยศาสตร์ จริยปรัชญา	ปานกลาง	3.76	0.54
6	ความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมในศาสนาต่าง ๆ	ปานกลาง	3.48	0.68
7	ทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรม จากมุมมองของศาสนาต่าง ๆ	ปานกลาง	3.48	0.60
8	ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ (เช่น สังคมวิทยา มานุษยวิทยาจิตวิทยาสังคม)	ปานกลาง	3.48	0.68

ลำดับ	ประเด็น	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD
9	ทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมแบบแบบสังคมศาสตร์(เช่น สังคมวิทยา มานุษยวิทยา จิตวิทยาสังคม)	ปานกลาง	3.52	0.68
10	ความรู้เกี่ยวกับประเด็น ปัญหาจริยธรรมใหม่ ๆ ในโลก	ปานกลาง	3.76	0.62
11	ความรู้เกี่ยวกับประเด็น ปัญหาจริยธรรมใหม่ ๆ ในสังคมไทย	ปานกลาง	3.81	0.60
12	ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ	น้อย	3.19	0.68
13	ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ	ปานกลาง	3.52	0.75
14	ทักษะการประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ	ปานกลาง	3.29	0.78
15	ทักษะการประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ความรู้ความสามารถทางวิชาการที่ได้รับจากการเรียน	ปานกลาง	3.43	0.98

จริยศาสตร์ศึกษา 3 อันดับแรก ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางจริยศาสตร์ จริยปรัชญา (ค่าเฉลี่ย 3.95) ความรู้เกี่ยวกับประเด็น ปัญหาจริยธรรมใหม่ ๆ ในสังคมไทย (ค่าเฉลี่ย 3.81) ความรู้เกี่ยวกับประเด็น/ปัญหาจริยธรรมใหม่ ๆ ในโลก ทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมแบบจริยศาสตร์ จริยปรัชญา และความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีด้านการสอนจริยธรรม (ค่าเฉลี่ย 3.76)

2.4 ทักษะที่ได้รับจากการเรียนจริยศาสตร์ศึกษา

ลำดับ	ประเด็น	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD
1	ทักษะการทำงานเป็นทีม	ปานกลาง	3.48	0.87
2	ทักษะการเป็นผู้นำ	ปานกลาง	3.52	0.81
3	ทักษะการสื่อสารความคิดเห็น	ปานกลาง	3.67	0.58
4	ทักษะการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน	ปานกลาง	3.90	0.44
5	ทักษะการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง	มาก	4.05	0.59
6	ทักษะการจับประเด็น	ปานกลาง	3.62	0.59
7	ทักษะการแก้ไขปัญหาในการทำงาน	ปานกลาง	3.43	0.68
8	ทักษะการนำเสนอผลงาน	ปานกลาง	3.52	0.75
9	ทักษะการค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง	มาก	4.00	0.77

ลำดับ	ประเด็น	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD
10	ทักษะการค้นคว้าข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต	ปานกลาง	3.81	0.93
11	ทักษะการค้นคว้าฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่มหาวิทยาลัย บอกรับเป็นสมาชิก	น้อย	3.10	0.94
12	ทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานเช่น Word, PowerPoint	ปานกลาง	3.52	0.81
13	ทักษะการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับคำนวณทางสถิติ เช่น Excel, SPSS	น้อย	2.90	0.77
14	ทักษะการอ่านภาษาไทย	มาก	4.00	0.71
15	ทักษะการเขียนภาษาไทย	ปานกลาง	3.76	1.22
16	ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	ปานกลาง	3.38	0.74
17	ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	ปานกลาง	3.24	0.70
18	วิธีทักษะการอ้างอิงผลงานผู้อื่นอย่างถูกต้อง	มาก	4.00	0.84
19	วิธีทักษะการเขียนบรรณานุกรมตามรูปแบบ	ปานกลาง	3.81	0.75

ทักษะที่ได้รับจากการเรียนจรรยาบรรณศาสตร์ศึกษา 3 อันดับแรก ได้แก่ ทักษะการรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง (ค่าเฉลี่ย 4.05) ทักษะการค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเอง ทักษะการอ่านภาษาไทย วิธีทักษะการอ้างอิงผลงานผู้อื่นอย่างถูกต้อง (ค่าเฉลี่ย 4.00) และทักษะการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน (ค่าเฉลี่ย 3.90)

2.5 ทักษะที่ได้รับจากการเรียนจรรยาบรรณศาสตร์ศึกษา

ลำดับ	ประเด็น	ระดับ	ค่าเฉลี่ย	SD
1	ความรู้รับผิดชอบในหน้าที่	มาก	4.10	0.77
2	ความรู้ในสาขาวิชาที่เรียน	มาก	4.00	0.55
3	ความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้	มาก	4.05	0.67
4	กระตือรือร้นในการประยุกต์ใช้ความรู้	ปานกลาง	3.95	0.74
5	ความตระหนักในจรรยาบรรณการวิจัย (เช่น การไม่คัดลอกผลงาน)	มาก	4.29	0.64

ทัศนคติที่ได้รับจากการเรียนจรรยาบรรณศาสตร์ศึกษา 3 อันดับแรก ได้แก่ ความตระหนักในจรรยาบรรณ

การวิจัย (ค่าเฉลี่ย 4.29) ความรู้รับผิดชอบในหน้าที่ (ค่าเฉลี่ย 4.10) และความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้ (ค่าเฉลี่ย 4.05)

สรุปและอภิปรายผล

ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นตรงกันว่าควรจัดหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ในสาขาวิชาจริยศาสตร์ ซึ่งเป็นสาขาหนึ่งของปรัชญา เมื่อมีความรู้ความเข้าใจแล้ว จึงนำมาประยุกต์ใช้กับสังคมโดยอาศัยความรู้ความเข้าใจจากศาสตร์สาขาอื่น ๆ ประกอบ

ความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒินี้สอดคล้องกับศิษย์เก่าผู้ตอบแบบสอบถามที่ส่วนใหญ่มีความคาดหวังในระดับมากกว่าหลักสูตรฯ จะช่วยให้มีทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมแบบจริยศาสตร์ จริยปรัชญา และช่วยให้มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางจริยศาสตร์ จริยปรัชญา อย่างไรก็ตาม เมื่อเปรียบเทียบความคาดหวังกับคำตอบเกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางวิชาการที่ได้รับจากการเรียนจริยศาสตร์ศึกษา ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าได้รับทักษะความสามารถในการวิเคราะห์ประเด็นจริยธรรมแบบจริยศาสตร์ จริยปรัชญา และความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางจริยศาสตร์ จริยปรัชญาในระดับปานกลางเท่านั้น

ความแตกต่างระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิกับศิษย์เก่าผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเรื่องของจริยศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นควรให้แยกจริยศึกษาซึ่งเป็นเรื่องของการสอนจริยธรรมออกไปจากหลักสูตรด้วยเหตุผลทางวิชาการ ขณะที่ผู้ตอบแบบสอบถามคาดหวังจะได้รับความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีด้านการสอนจริยธรรมด้วย

นอกจากนี้ ในส่วนของความคาดหวัง พบว่าค่าเฉลี่ยของความคาดหวังในความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพและทักษะการประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.86) อยู่ในอันดับที่ 4 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง แต่คำตอบในส่วนความรู้ที่ได้รับแสดงว่าความรู้และทักษะเกี่ยวกับการวิจัยเชิงคุณภาพอยู่ในระดับน้อย ข้อมูลส่วนนี้สอดคล้องกับการสำรวจวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาจริยศาสตร์ศึกษาที่แสดงว่าร้อยละ 68.32 ของวิทยานิพนธ์ในหลักสูตรจัดเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ ขณะที่วิชาเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัยมีเนื้อหาเน้นการวิจัยเชิงปริมาณ (กึ่งกนก เพชรสังข์, 2554: 107)

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอแสดงความขอบคุณต่อผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาดา อังสุมาลิน อดีตหัวหน้าภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปกรณัม สิงห์สุริยา อดีตรองหัวหน้าภาควิชาฯ และเลขานุการหลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ที่กรุณาเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำทุกขั้นตอนตลอดโครงการวิจัย และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาจนกระทั่งผู้วิจัยสามารถดำเนินโครงการจนเสร็จสิ้นได้

เอกสารอ้างอิง

- กึ่งกนก เพชรสังข์. (2554). การสำรวจวิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตสาขาจริยศาสตร์. *บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์*, 7(2), 101-110.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2552 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 126 ตอนที่ พิเศษ 125 ง ลงวันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2552.
- ประกาศคณะกรรมการอุดมศึกษาเรื่อง แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติพ.ศ. 2552 ประกาศ ณ วันที่ 16 กรกฎาคม พ.ศ. 2552.
- รายงานการประชุม คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 1. วันจันทร์ที่ 7 มีนาคม 2554 ณ ห้อง 301 ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รายงานการประชุม คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 2. วันศุกร์ที่ 1 เมษายน 2554 ณ ห้อง 301 ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- รายงานการประชุม คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 3. วันพฤหัสบดีที่ 7 เมษายน 2554 ณ ห้อง 301 ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- หลักสูตรมหาบัณฑิต สาขาจริยศาสตร์ศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2542 ได้รับความเห็นชอบจาก สภามหาวิทยาลัยมหิดล ในคราวประชุมครั้งที่ 305 เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2542.

ประวัตินักวิจัย

ชื่อ นางกึ่งกนก เพชรสังข์
ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา
หน่วยงานที่สังกัด ภาควิชามนุษยศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจริยศาสตร์ศึกษา
การศึกษา 2545 สถาบันราชภัฏสวนดุสิต สาขาบริหารธุรกิจบัณฑิต
ติดต่อ โทรศัพท์ 02-4419326 0867905662 โทรสาร. 02-4419326
E-mail: shkps@mahidol.ac.th
